

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 12 (252)

Mierzeszyn, 13 maja 2017 r.

ISSN 2082-0089 Rok 8

JUBILEUSZ 100. ROCZNICY OBJAWIEŃ MATKI BOŻEJ W FATIMIE

13 maja 2017 roku

MODLITWA NA POŚWIĘCENIE FIGURY NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY Z FATIMY

Mierzeszyn, 13 maja 2017 roku

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.
Który stworzył niebo i ziemię.
Niech imię Pańskie będzie błogosławione.
Teraz i na wieki.

Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, wielbimy Cię i wysławiamy. Ty uczyniłeś wielkie rzeczy Najświętszej Maryi Pannie, wybierając Ją na matkę umiłowanego Syna Twojego i naszego Zbawiciela. Ona stała się błogosławioną między niewiastami, bo uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane od Pana. Pobłogosław, + Panie tę figurę. Niech nam przypomina, że Maryja jest Matką Chrystusa i naszą Matką, do której możemy się uciec w każdej potrzebie. Niech nam przypomina także ważne Orędzie, które przekazała Pastuszkom sto lat temu w Fatimie, a przez nich każdemu z nas. Niech to Orędzie, wypływające z Ewangelii będzie drogowskazem w naszym życiu. Spraw także, abyśmy jak Ona naśladowali Chrystusa, Pana naszego. Amen.

AKT ODDANIA MATCE BOŻEJ PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE Z OKAZJI 100. ROCZNICY OBJAWIEŃ W FATIMIE

Mierzeszyn, 13 maja 2017 roku

Matko Boża! Gromadzimy się przed Twoim Świętym Wizerunkiem, który dzisiaj został uroczystie poświęcony na Twoją chwałę. Wpatrujemy się w Twoje oblicze tak, jak sto lat temu w Fatimie święci pastuszkowie Franciszek i Hiacynta oraz Twoja służebnica Łucja. Rozmawiamy z Tobą i zanosimy modlitwę przez Twoje pośrednictwo do Twojego Syna a naszego Pana Jezusa Chrystusa. Cieszymy się, że od wielu lat możemy rozważać Twoje Orędzie przekazane Pastuszkom. Orędzie to wypływa z Ewangelii i wzywa nas do gorliwej modlitwy a zwłaszcza pokuty. Prosimy Cię, Maryjo, ucz nas każdego dnia naszego życia wypełniać naukę Twojego Syna, bo jak wiesz, tak często gubimy się w naszej codzienności i odchodzimy od życiodajnego Słowa. Spraw, abyśmy stawali się nośnikami pokoju w naszych rodzinach, środowiskach i w świecie. Wpatrując się w Twoje Święte Oblicze, trzymając w ręku Różaniec, chcemy żyć tą modlitwą. Tak gorąco prosiłaś Pastuszków, aby odmawiały Różaniec. Te Twoje słowa są kierowane do każdego z nas codziennie. Chcemy przy Twojej pomocy uświęcać każdy dzień, całe nasze życie, cały świat modlitwą różańcową.

Matko Boża! Pani Fatimska! Błogosław naszej Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie! Błogosław każdą rodzinę, każdego z nas. Pamiętaj zwłaszcza o tych, którzy zagubili się w życiu, i są daleko od Twojego Syna i od Ciebie, Maryjo! Zawierzamy Ci wszystkich bez wyjątku! Prowadź nas przez życie Drogami Ewangelii, Drogami Twojego Syna Jezusa Chrystusa! Objawiaj swoją matczyną obecność w każdym z nas! Niech Jubileusz Stulecia Twoich Objawień w Fatimie będzie dla nas wezwaniem, aby jeszcze bardziej dążyć do świętości przez nasz codzienny wysiłek, pracę, poświęcenie dla braci i sióstr, poprzez znoszenie chorób i cierpień.

Matko Boża Fatimska! Pomóż nam do końca naszych dni wpatrywać się z miłością w Twój Święty Wizerunek! Chcemy być jak najbliżej Ciebie, unikając wszelkiego zła i grzechu! Ty jesteś naszą Matką! Ty jesteś naszą Wspomożycielką! Błogosław nam w pielgrzymce do Domu Ojca! Błogosław nam, abyśmy całą wieczność mogli żyć w zjednoczeniu z naszym Panem, Jezusem Chrystusem! Amen.

Ks. Andrzej Sowiński

MODLITWA FRANCISZKA W KAPLICY OBJAWIEŃ SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ RÓŻAŃCOWEJ W FATIMIE

Witaj Królowo, Błogosławiona Panno z Fatimy,
Pani Niepokalanego Serca, ucieczko i drogo
wiodąca do Boga!

Jako pielgrzym Światła, przychodzącego
ku nam z Twoich rąk,
dziękuję Bogu Ojcu, że w każdym czasie
i miejscu, działa w ludzkiej historii;
jako pielgrzym Pokoju, który ogłaszasz w tym
miejscu, wychwalam Chrystusa, nasz Pokój,
i błagam o zgodę na świecie pomiędzy wszystkimi
narodami; jako pielgrzym Nadziei, którą ożywia
Duch Święty, przybywam jako prorok i posłaniec,
aby obmywać stopy wszystkim, przy tym samym
stole, który nas jednoczy.

Witaj Matko Miłosierdzia, Pani w białej sukni!
W tym miejscu, gdzie przed stu laty
wszystkim ukazałaś zamysły Bożego miłosierdzia,
patrzę na Twoją suknię ze światła i, jako biskup
ubrany na biało, pamiętam o tych wszystkich,
którzy odziani w biel chrzcielną, chcą żyć w Bogu
i rozważają tajemnice Chrystusa, aby zyskać
pokój.

Witaj, życie, słodczy, Witaj, nadziejo nasza,
O, Dziewico Pielgrzymująca, o Królowo
Wszechświata!

W największej głębi Twojego jestestwa,
w Twym Niepokalanym Sercu,
spójrz na radości człowieka
pielgrzymującego ku Ojczyźnie niebieskiej.
W największej głębi Twojego jestestwa,
w Twym Niepokalanym Sercu,
spójrz na bóle rodziny ludzkiej,
która jęczy i płacze na tym łez padole.
W największej głębi Twojego jestestwa,
w Twym Niepokalanym Sercu,
przystrój nas blaskiem klejnotów Twojej korony
i uczynj nas pielgrzymami, podobnie jak Ty byłaś.
Twoim dziewczym uśmiechem
pokrzep radość Kościoła Chrystusowego.
Twoim słodkim spojrzeniem
umocnij nadzieję Dzieci Bożych.
Twoimi modłącymi się dłońmi,
które wznosisz do Pana,
złącz wszystkich w jedną rodzinę ludzką.
O łaskawa, o litościwa,
o słodka Dziewico Maryjo,
Fatimska Królowo Różańca!
Spraw, byśmy podążali za przykładem
błogosławionych Franciszka i Hiacynty,
i tych wszystkich, którzy poświęcają się
głoszeniu Ewangelii.
Tak przemierzmy wszystkie szlaki,
będziemy pielgrzymami na wszystkich drogach,
obalimy wszystkie mury
i pokonamy wszelkie granice,

wychodząc ku wszystkim peryferiom,
ukazując sprawiedliwość i pokój Boga.
Będziemy, w radości Ewangelii, Kościołem
ubranym na biało, w bieli wybielonej krwią
Baranka przelewana również dziś w wojnach
niszczących świat, w którym żyjemy.
I tak, jak Ty, będziemy obrazem świetlistej
kolumny, która oświecła drogi świata,
ukazując wszystkim, że Bóg istnieje, że Bóg jest,
że Bóg mieszka wśród swego ludu, wczoraj, dziś
i po całą wieczność.

Witaj, Matko Pana, Panno Maryjo, Fatimska
Królowo Różańca!

Błogosławiona między wszystkimi niewiastami,
Tyś wizerunkiem Kościoła odzianego w światło
paschalne, Tyś chlubą naszego ludu,
Tyś zwycięstwem nad atakiem zła.
Prorocstwo Miłości miłosiernej Ojca,
Nauczycielko Głoszenia Dobrej Nowiny Syna,
Znaku palącego Ognia Ducha Świętego,
naucz nas, na tym padole radości i bólu,
prawd wiecznych, które Ojciec objawia
maluczki.

Ukaż nam moc Twego osłaniającego płaszcza.
W Twym Niepokalanym Sercu, bądź ucieczką
grzeszników i drogą prowadzącą do Boga.
Zjednoczony z moimi braćmi w wierze, nadziei
i miłości powierzam się Tobie.

Zjednoczony z moimi braćmi, przez Ciebie
poświęcam się Bogu, o Fatimska Dziewico
Różańca. I wreszcie, ogarnięty Światłem, które
przychodzi do nas z Twoich rąk, będę chwalił
Pana przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

papież FRANCISZEK

Fatima, 12 maja 2017

PRZEMÓWIENIE FRANCISZKA PODCZAS MODLITWY RÓŻAŃCOWEJ W KAPLICY OBJAWIEŃ W FATIMIE

Drodzy pielgrzymi Maryi i z Maryją!

Dziękuję, że przyjęliście mnie pośród was i złączyliście się ze mną w tej pielgrzymce przeżywanej w nadziei i pokoju. Już teraz chcę zapewnić wszystkich, którzy łączycie się ze mną tutaj czy w innych miejscach, że noszę was wszystkich w sercu. Czuję, że Jezus mnie was powierzył (por. J 21, 15-17) oraz obejmuję i zawierzam Jezusowi wszystkich, a „zwłaszcza tych najbardziej potrzebujących” – jak Maryja uczy nas się modlić (Objawienie z lipca 1917). Niech Ona, łagodna i troskliwa Matka wszystkich potrzebujących, wyjedna im błogosławieństwo Pana! Niech na każdego z wydziedziczonych i nieszczęśliwych, którym skradziono teraźniejszość, na każdego z wykluczonych i opuszczonych, którym odmawia się przeszłości, na każdą z sierot i ofiarę niesprawiedliwości, którym nie pozwala się posiadać przeszłości, zstąpi błogosławieństwo Boga wcielonego w Jezusie Chrystusie: „*Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem*” (Lb 6, 24-26).

Błogosławieństwo to doskonale wypełniło się w Dziewicy Maryi, ponieważ żadne inne stworzenie nie widziało rozjaśnionego nad sobą oblicza Boga jak Ona, która dała ludzkie oblicze Synowi Ojca Przedwiecznego. A my teraz możemy je kontemplować w kolejnych wydarzeniach radosnych, światła, bolesnych i chwalebnych Jego życia, które możemy ponownie odczytywać, odmawiając Różaniec. Z Chrystusem i Maryją trwamy w Bogu. Istotnie, „*jeśli chcemy być chrześcijanami, musimy być maryjni, czyli musimy uznać zasadniczą, istotną i opatrnościową relację łączącą Matkę Bożą z Jezusem, która otwiera nam drogę prowadzącą nas do Niego*” (Paweł VI, Przemówienie w czasie wizyty w Sanktuarium Matki Bożej z Bonaria, Cagliari, 24 kwietnia 1970). Tak więc za każdym razem, gdy odmawiamy Różaniec w tym błogosławionym miejscu czy gdziekolwiek indziej, Ewangelia podejmuje na nowo swoją drogę w życiu każdego człowieka, rodzin, narodów i całego świata.

Pielgrzymi z Maryją... Jaką Maryją? Nauczycielką życia duchowego, pierwszą, która poszła za Chrystusem „wąską drogą” krzyża, dając nam przykład, czy też Panią „nieosiągalną”, której nie da się naśladować?

„Błogosławioną, ponieważ uwierzyła” Bożym słowom zawsze i w każdych okolicznościach (por. Lk 1,42.45) czy też „Świątą z obrazka”, do której uciekamy się, by tanim kosztem zyskać łaski? Maryją – Dziewicą Ewangelii, czczoną przez modlący się Kościół, czy przeciwnie – Maryją naszkicowaną przez subiektywne wrażliwości, które widzą Ją jako powstrzymującą karzące ramię Boga gotowego do karania; Maryję lepszą od Chrystusa, postrzeganego jako bezlitosny Sędzia; bardziej miłosierną niż Baranek złożony za nas w ofierze?

Dopuszczamy się wielkiej niesprawiedliwości wobec Boga i Jego łaski, gdy twierdzimy ponad wszystko, że grzechy są karane przez Jego sąd, nie uznając – jak ukazuje Ewangelia – że są one odpuszczane przez Jego miłosierdzie! Musimy przedkładać miłosierdzie ponad sąd, a przecież sąd Boży zawsze będzie dokonywał się w świetle Jego miłosierdzia. Oczywiście, miłosierdzie Boże nie zaprzecza sprawiedliwości, ponieważ Jezus wziął na siebie skutki naszego grzechu wraz z należną karą. On nie zaprzeczył grzechowi, ale zapłacił za nas na krzyżu. A zatem, w wierze, która jednoczy nas z Chrystusowym krzyżem, jesteśmy wolni od swoich grzechów; odłożmy na bok wszelkie formy lęku i strachu, ponieważ nie przystoi temu, kto jest miłowany (por. 1 J 4, 18). „*Za każdym razem, gdy spoglądamy na Maryję, znów zaczynamy wierzyć w rewolucyjną moc czułości i miłości. W Niej dostrzegamy, że pokora i delikatność są cnotami nie słabych, lecz mocnych, którzy nie potrzebują źle traktować innych, aby czuć się ważnymi. [...] Ta dynamika sprawiedliwości i czułości, kontemplacji i wyruszania ku innym – to wszystko czyni z Niej kościelny wzorzec ewangelizacji*” (Ewangelii gaudium, 288). Oby każdy z nas stawał się wraz z Maryją znakiem i sakramentem miłosierdzia Boga, który zawsze przebacza, przebacza wszystko.

Wzięci za rękę przez Dziewicę-Matkę i przed Jej obliczem możemy radośnie wyśpiewywać miłosierdzie Pana. Możemy powiedzieć: moja dusza śpiewa dla Ciebie, Panie! Miłosierdzie, jakie okazałeś wszystkim swoim świętym i całemu wiernemu ludowi, ogarnęło także mnie. Ze względu na pychę serca żyłem, goniąc za swoimi ambicjami i korzyściami, ale nie udało mi się zająć żadnego tronu, Panie! Jedyna możliwość wywyższenia to ta, że Twoja Matka weźmie mnie w ramiona, okryje swoim płaszczem i umieści obok Twojego serca. Niech się tak stanie.

papież FRANCISZEK

Fatima, 12 maja 2017

HOMILIA FRANCISZKA WYGŁOSZONA PODCZAS MSZY ŚWIĘTEJ Z OKAZJI SETNEJ ROCZNICY OBJAWIEŃ MATKI BOŻEJ W FATIMIE

„Wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczona w słońce”: poświadcza widzący z Patmos w Apokalipsie (12,1), zauważając, że miała porodzić syna. Następnie w Ewangelii słyszeliśmy Jezusa mówiącego do ucznia: „Oto Matka twoja” (J 19, 26-27). Mamy Matkę! „Bardzo piękną Panią”, komentowali między sobą wizjonerzy z Fatimy, wracając do domu tego szczęśliwego dnia 13 maja przed stu laty. A wieczorem Hiacynta nie mogła się powstrzymać i ujawniła tajemnicę swojej matce: „Dzisiaj widziałam Matkę Bożą”. Widzieli Matkę Niebieską. Śladem, którym podążały ich oczy, wznosiły się oczy wielu osób, które Jej jednak nie widziały. Dziewica Matka nie przyszła tutaj, abyśmy Ją widzieli: na to będziemy mieli całą wieczność, oczywiście jeśli pójdziemy do Nieba.

Ona jednak, przeczuwając i przestrzegając nas przed groźbą piekła, do którego prowadzi – często proponowane i narzucone – życie bez Boga, bezczeszczące Boga w Jego stworzeniach, przyszła, aby nam przypomnieć o Bożym Świetle, które w nas mieszka i nas okrywa, bo jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu, „zostało porwane jej Dziecię do Boga” (Ap 12,5). A zgodnie ze słowami Łucji troje uprzywilejowanych znajdowało się wewnątrz światła Boga promieniującego z Matki Bożej. Ogarnęła ich płaszczem światła, którym obdarzył Ją Bóg. Zgodnie z przekonaniem i uczuciem wielu, jeśli nie wszystkich pielgrzymów, Fatima jest przede wszystkim tym płaszczem Światła, który nas okrywa tutaj tak samo jak w każdym innym miejscu na ziemi, kiedy uciekamy się pod opiekę Najświętszej Matki, aby Ją prosić, jak uczy: *Salve Regina*, „Okaż nam Jezusa”.

Drodzy pielgrzymi, mamy Matkę. Uchwyciwszy się Jej jak dzieci, żyjemy w nadziei, która opiera się na Jezusie, ponieważ, jak słyszeliśmy w drugim czytaniu, „ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru sprawiedliwości, królować będą w życiu z powodu Jednego – Jezusa Chrystusa” (Rz 5,17). Kiedy Jezus wstąpił do nieba, zaniósł do Ojca Niebieskiego człowieczeństwo – nasze człowieczeństwo – które przyjął w łonie Matki Dziewicy i nigdy już go nie porzuci. Jak kotwicę utkwijmy naszą nadzieję w tym człowieczeństwie umieszczonym w niebie po prawicy Ojca (por. Ef 2,6). Niech ta nadzieja będzie dźwignią życia nas wszystkich! Nadzieja, która wspiera nas zawsze, aż do ostatniego tchnienia. Mocni tą nadzieją zebraliśmy się tutaj, aby podziękować za niezliczone błogosławieństwa, których Bóg udzielił w ciągu minionych stu lat spędzonych pod tym płaszczem Światła, którym Matka Boża, wychodząc z Portugalii bogatej w nadzieję, ogarnęła wszystkie krańce ziemi. Jako wzory mamy przed

oczyma świętych Franciszka Marto i świętą Hiacyntę, których Dziewica Maryja wprowadziła w ogromne morze Światła Boga, doprowadzając ich do wielbienia Go. Stąd wypływała dla nich moc, aby pokonywać przeciwności i cierpienia. Boża obecność stała się stałym elementem ich życia, jak wyraźnie przejawia się to w usilnych modlitwach za grzeszników i stałym pragnieniu trwania przy Jezusie „ukrytym” w tabernakulum.

W swoich „Wspomnieniach” (III, n. 6) Siostra Łucja oddała głos Hiacyncie, dopiero co obdarzonej wizją: „Czy nie widzisz dróg, ścieżek i pól, pełnych ludzi, którzy płaczą z głodu, bo nie mają nic do jedzenia? A Ojciec Święty modli się w kościele przed Niepokalanym Sercem Maryi i razem z nim modli się bardzo dużo ludzi”. Dziękuję wam, bracia i siostry, że mi towarzyszycie! Nie mogłem tutaj nie przybyć, aby oddać cześć Maryi Pannie i Jej powierzyć Jej synów i córki. Pod Jej płaszczem nie zagubią się; z Jej ramion przyjdzie nadzieja i pokój, których potrzebują i o który błagam dla wszystkich moich braci w chrzcie i w człowieczeństwie, a zwłaszcza dla chorych i niepełnosprawnych, więźniów i bezrobotnych, ubogich i opuszczonych. Drodzy bracia, módlmy się do Boga, z nadzieją, że ludzie nas wysłuchają; i zwróćmy się do ludzi z pewnością, że Bóg spieszy nam na ratunek.

On nas stworzył rzeczywiście jako nadzieję dla innych, nadzieję realną i możliwą do spełnienia w zależności od stanu życia każdego. „Prosząc” i „wymagając” od każdego z nas wypełniania obowiązków swego stanu (List siostry Łucji, 28 lutego, 1943), Niebo uruchamia tutaj prawdziwą i w pełnym tego słowa znaczeniu mobilizację powszechną przeciwko tej obojętności, która oziębia nam serce i pogłębia naszą krótkowzroczność. Nie chcemy być poronioną nadzieją! Życie może przetrwać tylko dzięki hojności innego życia. „Jeżeli ziarno pszenicy upadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity” (J 12,24) – powiedział to i uczynił Pan, który zawsze nas poprzedza. Kiedy przechodzimy przez krzyż, On już przeszedł przezeń wcześniej. W ten sposób wchodzimy na krzyż, aby znaleźć Jezusa; ale to On upokorzył się i zstąpił aż na krzyż, aby nas znaleźć i w nas pokonać mroki zła i doprowadzić nas z powrotem do Światła.

Pod opieką Maryi jesteśmy w świecie „stróżami poranka”, którzy potrafią kontemplować prawdziwe oblicze Jezusa Zbawiciela, to oblicze, które jaśnieje w Wielkanoc, i odkryć młode i piękne oblicze Kościoła, który jaśnieje, gdy jest misyjny, gościnny, wolny, wierny, ubogi w środki i bogaty w miłość.

papież FRANCISZEK

Fatima, 13 maja 2017

PRZEMÓWIENIE PAPIEŻA FRANCISZKA W CZASIE ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU W FATIMIE

Drodzy chorzy bracia i siostry!

Jak powiedziałem w homilii, Pan zawsze nas uprzedza: kiedy przechodzimy przez krzyż, On już był tam wcześniej. W swojej męce wziął na siebie wszystkie nasze cierpienia. Jezus wie, co to znaczy ból, rozumie nas, pociesza i daje nam siłę, jak to uczynił świętemu Franciszkowi Marto i świętej Hiacyncie, i świętym wszystkich czasów i miejsc. Myślę o apostołe Piotrze zakutym w kajdany w więzieniu w Jerozolimie, podczas gdy cały Kościół modlił się za niego. A Pan pocieszył Piotra. Oto tajemnica Kościoła: Kościół prosi Pana, aby pocieszył strapiionych, takich jak wy i On was pociesza w głębi serca, pociesza was darem miłości.

Drodzy pielgrzymi! Mamy przed naszymi oczyma Jezusa ukrytego, ale obecnego w Eucharystii, podobnie jak mamy Jezusa ukrytego, ale obecnego w ranach naszych braci i sióstr chorych i cierpiących. Na ołtarzu adorujemy Ciało Jezusa; w tych braciach znajdziemy rany Jezusa. Chrześcijanin adoruje Jezusa, chrześcijanin poszukuje Jezusa, chrześcijanin potrafi rozpoznać rany Jezusa. Dziś Dziewica Maryja powtarza nam wszystkim pytanie, jakie zadała przed stu laty pasterzom: „Czy chcecie ofiarować się Bogu?”. Odpowiedź – „Tak, chcemy!” – daje nam możliwość zrozumienia i naśladowania ich życia. Przeżyli je, ze wszystkim, co miało w sobie z radości i z cierpienia, w postawie ofiary dla Pana.

Drodzy chorzy! Przeżywajcie swoje życie jako dar i jak pastuszkowie powiedzcie Matce Bożej, że chcecie ofiarować się Bogu z całego serca. Nie uważajcie siebie jedynie za adresatów solidarności charytatywnej, ale czujcie się w pełni uczestnikami życia i misji Kościoła. Wasza obecność milcząca, ale bardziej wymowna od wielu słów, wasza modlitwa i codzienne ofiarowanie waszych cierpień w jedności z cierpieniami Jezusa ukrzyżowanego dla zbawienia świata, cierpliwa, a nawet radosna akceptacja waszego stanu są bogactwem duchowym, majątkiem dla każdej wspólnoty chrześcijańskiej. Nie wstydźcie się tego, że jesteście cennym skarbem Kościoła.

Jezus przejdzie blisko was w Najświętszym Sakramencie, aby wam okazać swoją bliskość i miłość. Powierzcie Jemu swój ból, cierpienie, wasze znużenie. Możecie liczyć na modlitwę Kościoła, która ze wszystkich stron wznosi się do nieba za was i z wami. Bóg jest Ojcem i nigdy o was nie zapomni.

papież FRANCISZEK

Fatima, 13 maja 2017

LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI Z OKAZJI 100. ROCZNICY OBJAWIEŃ FATIMSKICH

Drodzy Bracia i Siostry!

W Ewangelii Jezus zwraca uwagę na jedną z istotnych cech zbawczej miłości, mianowicie na jej związek z Bożymi przykazaniami. „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. (...) Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje” (J, 14, 15.21). Miłość uwidacznia się przez zachowywanie przykazań i gwarantuje prawdziwe zjednoczenie z Bogiem w Zmartwychwstałym Chrystusie.

Narastający obecnie deficyt miłości, z równoczesnym lekceważeniem przykazań, sprawia, że żyjemy w świecie naznaczonym głębokimi podziałami i wrogością. Warto o tym przypomnieć w roku, w którym obchodzimy jubileusz setnej rocznicy objawień Matki Bożej, które miały miejsce w Fatimie od 13 maja do 13 października 1917 roku. Objawienia te należą do najbardziej znaczących w życiu Kościoła i nie tracą dziś nic ze swojej aktualności. Świadczy o tym niezwykle zainteresowanie Fatimą ludu Bożego wraz ze swymi pasterzami, inspirowanymi nauczaniem papieży, zwłaszcza św. Jana Pawła II. Papież Polak włączył w poczet błogosławionych dwoje dzieci fatimskich: Hiacyntę i Franciszka, zaś czcigodną Sługę Bożą, siostrę Lucję, przyjmował na audiencjach i korespondował z nią aż do jej śmierci. Troje dzieci z Fatimy, mimo ich bardzo młodego wieku, pozostawiło nam świetlany przykład miłości Boga, modlitwy i cierpienia, ofiarowanych w potrzebach Kościoła i świata, zwłaszcza w intencji nawrócenia grzeszników, zachowywania przykazań Dekalogu oraz wybawienia nas od wojny. W świetle tych objawień Kościół rozeznaje znaki czasu.

1. Wobec znaków czasu

Celem objawień Maryjnych, w szczególności tych w Fatimie, jest ukazanie i wyjaśnienie znaków czasu w dobie kryzysu wiary. W odczytywaniu owych znaków ważną rolę pełni Maryja, Matka Zbawiciela, kiedy wzywa wciąż na nowo do realizowania woli Bożej, jako jedynej gwarancji zachowania ładu i pokoju na świecie. Przykład dzieci fatimskich, pełnych szlachetnej prostoty i zawierzenia Bogu, jest żywym przypomnieniem o absolutnym prymacie Boga w życiu i pełnieniu Jego woli od najmłodszych lat aż do spotkania z Nim w chwale nieba. Gdy zawodzi mądrość „wielkich” tego świata, Najlepszy Ojciec w niebie po raz kolejny w dziejach ludzkości posługuje się głosem „maluczkich”, by przypomnieć o najważniejszych sprawach człowieka i świata.

2. Odpowiedź papieży na orędzie fatimskie

W dzieło odczytywania przesłania orędzia z Fatimy włączali się wszyscy kolejni papieże, dostrzegając w nim wyraz Bożego miłosierdzia dla ratowania

świata. Wolno nam jednak powiedzieć, że szczególnie zasługi na tym polu pozostawił św. Jan Paweł II.

Papieżowi ocalonemu z zamachu za przyczyną Pani Fatimskiej w dniu 13 maja 1981 roku, niezwykle bliska była sprawa Rosji i rozpadających się struktur komunizmu. Toteż 25 marca 1984 roku dokonał on Aktu poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi, obejmując nim szczególnie *„tych ludzi i te narody, które tego najbardziej potrzebują”*. Według wewnętrznego natchnienia siostry Łucji, dopiero poprzez ten Akt zostało spełnione życzenie Matki Bożej, ponieważ dokonano zawierzenia publicznie i w jedności z wszystkimi biskupami świata. Nasz wielki rodak w sobotę 13 maja, w Jubileuszowym Roku 2000 włączył do grona błogosławionych Franciszka i Hiacyntę a w czerwcu tego samego roku ujawnił trzecią część tajemnicy fatimskiej.

Benedykt XVI, najbliższy współpracownik św. Jana Pawła II, podczas pielgrzymki do Fatimy 13 maja 2010 roku stwierdził, że *„łudziłby się ten, kto by sądził, że misja Fatimy została zakończona”*. Dlatego akcentował z całą mocą, że orędzie z Fatimy powinno być podjęte przez każdego wyznawcę Chrystusa.

Papież Franciszek podczas uroczystości jubileuszowych, upamiętniających setną rocznicę objawień fatimskich, 13 maja 2017 roku kanonizował Franciszka i Hiacyntę.

3. Aktualność przesłania fatimskiego

Według przekazu Sługi Bożej, siostry Łucji, Pani Fatimska wskazuje na dwie drogi ocalenia świata. Pierwszą z nich jest powrót do Ewangelii oraz osobiste wejście na drogę nawrócenia i pokuty. Jest to droga, którą zaplanował Bóg zachęcając przez swego Jednorodzonego Syna do modlitwy ekspiacyjnej w intencji nawrócenia grzeszników. W czasach, kiedy Bóg jest znieważany, prawa Boże deptane a świat pogrąża się w ciemności zła, konieczne jest zadośćuczynienie Bogu w Chrystusie, zgodnie ze słowami Matki Bożej wypowiedzianymi do dzieci z Fatimy: *„Ofiarujcie się za grzeszników i powtarzajcie wielokrotnie – zwłaszcza gdy będziecie podejmowali jakąś ofiarę – «O Jezu, czynię to z miłości dla Ciebie, w intencji nawrócenia grzeszników oraz jako zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi»”* (Objawienie z 13 lipca 1917 roku).

Jeżeli jednak zabraknie osobistego i wspólnotowego zadośćuczynienia – ostrzegala Maryja – Bóg poprowadzi ludzkość inną drogą ratowania świata, poprzez bolesne oczyszczenie: cierpienia, prześladowania, wojny i śmierć. Wtedy liczni chrześcijanie dołączą do ukazanej w „trzeciej tajemnicy” fatimskiej wielkiej rzeszy kapłanów, osób zakonnych i świeckich wyznawców Chrystusa, podających pokornie za papieżem. Jak wiemy ze wspomnianej wizji, wszyscy oni przemienili się w orszak męczenników, za którymi postępowali aniołowie, zbierający do kryształowego naczynia krew męczenników, zjednoczonych w swej śmierci z odkupieńczą śmiercią Chrystusa, a wszystko działo się pod wielkim krzyżem na wzgórzu za miastem, będącym symbolem Golgoty.

4. Podejmijmy przesłanie z Fatimy!

Orędzie fatimskie kierowane jest nieprzerwanie do całego Kościoła. W naszej Ojczyźnie żywo pielęgnowany jest kult Pani Fatimskiej, której figura peregrynowała w wybranych parafiach każdej diecezji od 14 października 1995 roku do 11 października 1996 roku. Oby Pan Bóg dał naszej ojczyźnie łaskę odwagi do wielkiej duchowej odnowy, celem zachęty i oparcia moralnego także dla innych narodów. Zależy to jednak od tego, czy nam wszystkim nie zabraknie żywej wiary i wytrwałości. Kto pragnie przyjąć orędzie fatimskie, niech nie lęka się wstąpienia na drogę ewangelicznej odnowy życia, pokuty i modlitwy wynagradzającej za nawrócenie błądzących.

Przyjęcie orędzia z Fatimy wyraża się ponadto we włączeniu się w odprawianie pierwszych sobót miesiąca. Każdy, kto przez pięć kolejnych pierwszych sobót będzie w stanie łaski uświęcającej, przyjmie Komunię świętą i odmówi część różańca świętego, rozważając w zjednoczeniu z Matką Bożą tajemnice różańcowe, z intencją wynagradzającą za grzechy świata, stanie się nie widzem, ale czynnym uczestnikiem tego orędzia. Będzie wówczas gotowy przyjąć Serce Maryi za wzór dla swojego życia duchowego w przymierzu dwóch serc: Jezusa i Jego Niepokalanej Matki.

Dnia 8 września 1946 roku na Jasnej Górze biskupi polscy, pod przewodnictwem kard. Augusta Hlonda, prymasa Polski, dokonali Aktu poświęcenia naszej ojczyzny Niepokalanemu Sercu Maryi. Wzorując się na tamtym epokowym wydarzeniu Episkopat Polski w jubileuszowym roku setnej rocznicy objawień, 6 czerwca 2017 roku, podczas zebrania plenarnego odnowi Akt poświęcenia. Będzie to miało miejsce w pallotyńskim sanktuarium na Krzeptówkach, zwanym potocznie „Polską Fatimą”. Następnie zostanie on ponowiony w każdej diecezji, parafii i rodzinie w święto narodzenia Matki Bożej, 8 września 2017 roku.

Umiłowani Bracia i Siostry!

Błagając o zbawienne owoce jubileuszu setnej rocznicy objawień fatimskich, módlmy się słowami sługi Bożego Piusa XII z 31 października 1942 roku: *„Matko nas wszystkich i Królowo świata, poświęcamy siebie na zawsze Twemu Niepokalanemu Sercu, by Twoja miłość i opieka mogły przyspieszyć tryumf Królestwa Bożego, a wszystkie narody, żyjąc w pokoju ze sobą i z Bogiem, mogły nazywać Cię Błogosławioną i śpiewać wraz z Tobą od krańca do krańca ziemi Magnificat uwielbienia, miłości i wdzięczności wobec Serca Jezusowego, jedynego źródła Prawdy, Życia i Pokoju”*.

Powierzając wszystkich wstawiennictwu Pani Fatimskiej, z serca Wam błogosławimy w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Podpisali: Pasterze Kościoła w Polsce
obecni na 375. Zebraniu Plenarnym KEP.

KORONY PAPIEŻA FRANCISZKA

Papież Franciszek w środę, 17 maja 2017 roku pobłogosławił nowe korony na Cudowny Obraz Matki Bożej na Jasnej Górze. Diademy to replika koron ofiarowanych 300 lat temu przez Ojca Świętego Klemensa XI podczas pierwszej koronacji częstochowskiego Wizerunku. Korony zostały skradzione w 1909 roku i teraz, w związku z jubileuszem, zrodził się pomysł ich odtworzenia. Uroczystość odbyła się w Watykanie po zakończeniu audyencji generalnej. Uczestniczyli w niej paulini na czele z przeorem Jasnej Góry o. Marianem Waligóra.

O. Marian Waligóra podkreślił, że zakonnicy mieli „radość uczestniczenia w audyencji generalnej i otrzymania daru błogosławieństwa papieskiego dla nowych koron. Nowe diademy są odzwierciedleniem tego, co przeżywamy w naszych sercach, duchowego przywiązania do Matki Bożej, wyrazem czci i oddania się Jej”. Jasnogórski przeor powiedział, że Ojciec Święty z radością przyjął prośbę o błogosławieństwo koron i ofiarowaną mu przy tej okazji kopię jasnogórskiego Wizerunku Matki Bożej. „Papież Franciszek poprosił nas o dalszą modlitwę za niego na Jasnej Górze i wszędzie, gdzie duchowo łączymy się z częstochowskim sanktuarium, a więc w naszych rodzinach i domach” – podkreślił paulin.

O. Marian Waligóra poinformował także Ojca Świętego o nawiązaniu bliskiej współpracy tzw. „gemellaggio” z sanktuarium Madonna di Capocolonna, znajdującym się na terenie diecezji Crotone, która ofiarowała korony częstochowskiemu sanktuarium.

W sanktuarium Madonna di Capocolonna od XII wieku, podobnie jak na Jasnej Górze, czczony jest obraz Matki Bożej. To właśnie z diecezji Crotone pochodzi mistrz złotnictwa, który przygotował replikę koron Klemensa XI.

Uroczysty akt podpisania współpracy, i oficjalne przekazanie koron odbyło się 18 maja 2017 roku, w dniu urodzin św. Jana Pawła II, który również we Włoszech jest bardzo czczony jako papież Maryjny. „Będzie to podkreślenie niezwykle więzi jaka łączy Polskę i Italię, szczególnie poprzez wielką cześć wobec Maryi, Matki naszego Pana” - podkreślił o. przeor.

Inicjatywa powstania repliki koron, które na pierwszą koronację w 1717 roku podarował Jasnej Górze papież Klemens XI, zrodziła już kilka lat temu, kiedy Michele Affidato, mistrz złotnictwa z Crotone przybył z pielgrzymką na Jasną Górę i postanowił ofiarować Maryi swój dar. „Wtedy powstała myśl wykonania kopii koron klementyńskich” – powiedział o. Waligóra. Dodał, że ich replikę wykonano na podstawie zachowanych rycin, rysunków i obrazka, będących swoistymi dokumentami „wyglądu Matki Bożej Jasnogórskiej w XVIII w.”.

Nowe złote korony prawdopodobnie będą nałożone na Obraz 28 lipca 2017 roku, w pierwszą rocznicę pielgrzymki papieża Franciszka na Jasną Górę. „Mamy świadomość tego, że to są kolejne korony ofiarowane przez papieża, po ostatnich koronach, które pobłogosławił papież Benedykt XVI i teraz

kolejne pobłogosławione przez papieża Franciszka” – powiedział jasnogórski przeor.

W 1717 roku w związku z dekretem papieża Klemensa XI i papieską koronacją Obrazu, parę koron wykonanych w Rzymie ofiarowała kapituła watykańska Bazyliki św. Piotra. Od imienia papieża Klemensa XI nazwane zostały one „klementyńskimi”. To właśnie ta para koron Obrazu została skradziona w nocy z 22 na 23 października 1909 roku, w niezupełnie jasnych okolicznościach.

Po kradzieży koron klementyńskich wraz z dwiema parami podtrzymujących je złotych aniołów, sukienką perłową i wieloma cennymi darami wotywnymi znajdującymi się na ołtarzu, nowe korony ufundował na przełomie 1909/1910 roku papież św. Pius X, na prośbę o. Euzebiusza Rejmana, przeora jasnogórskiego, za pośrednictwem arcybiskupa lwowskiego św. Józefa Bilczewskiego i ks. Adama Stefana Sapięhy, ówczesnego szambelana papieskiego, późniejszego biskupa krakowskiego i kardynała.

Ponowna koronacja Cudownego Wizerunku odbyła się 22 maja 1910 roku. Stolica Apostolska uprzedziła w ten sposób zamiar cara Mikołaja II, który również był skłonny ufundować nową parę koron dla Jasnogórskiego Wizerunku. Zamiar władcy Rosji był zgodny z dalekosiężnymi planami imperialnej polityki rusyfikacyjnej, mającej z biegiem czasu utożsamić Królową Korony Polskiej z czczoną oficjalnie w rosyjskiej cerkwi prawosławnej od 1813 roku, czyli od ostatecznego jak się wówczas wydawało, pogrzebania nadziei narodu polskiego na niepodległość ojczyzny.

Jak pisze Ewa Smulikowska w artykule „Korony i sukienki Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej jako przejaw kultu Królowej Korony Polskiej”, dekoracja złotnicza Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, ulegająca przeobrażeniom w procesie historycznym, jest równocześnie ważnym przesłaniem dotyczącym rozwoju kultu maryjnego na ziemiach dawnej Polski i skryzalizowanego już kultu Królowej Korony Polskiej. Zmieniające się i coraz bogatsze formy przystrojenia Wizerunku, miały na celu wyeksponowanie i uświetnienie majestatu zwycięskiego palladium Królestwa Polskiego oraz opiekuńczej tarczy narodu.

Pobłogosławienie nowych koron na cudowny Obraz Matki Bożej jest jednym z kolejnych ważnych wydarzeń obchodów Roku Jubileuszowego 300-lecia Koronacji częstochowskiego Wizerunku.

JASNA GÓRA

Jubileusz 70. rocznicy Sakramentu Małżeństwa Marianny i Zygmunta Koprowicz, pod przewodnictwem ks. Ireneusza Koziorzębskiego (wnuka Jubilatów) w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie, 4 maja 2017 roku.

**Rocznica Pierwszej Komunii świętej w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
6 maja 2017 roku**

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁ OCHRZCZONY:

1. PATRYK LUKASZ KOLBUSZ, zam. Rotmanka, ul. Bajki 12/8, ur. 5 lutego 2017, och. 6 maja 2017.

ZAPOWIEDZI PRZEDŚLUBNE:

1. MARCIN SIGDA, zam. Pruszcz Gdański, ul. Jana z Kolna 3-E-51 i MAŁGORZATA KATARZYNA MILEWSKA, zam. Pruszcz Gdański, ul. Jana z Kolna 3-E-51.

PRZYSTĄPIĄ DO OLTARZA,

ABY ZAWRZEĆ SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:

1. dnia 27 maja 2017 o godz. 16.00:

GRZEGORZ NICZYPOROWICZ, zam. Domachowo 10/1 i IZABELA MARTA GOSZ, zam. Mierzeszyn, ul. Wrzosowa 9.

ZMARLI:

1. WŁADYSŁAW JULIAN SZYMCHYK, zam. Mierzeszyn, ul. Spacerowa 5, ur. 16 lutego 1951, zm. 29 kwietnia 2017, pogrzeb odbył się 4 maja 2017 w Mierzeszynie.
2. IGNACY KUJACH, zam. Mierzeszyn, ul. Wolności 15, ur. 31 lipca 1934, zm. 2 maja 2017, pogrzeb odbył się 6 maja 2017 w Mierzeszynie.
3. ZOFIA BRZOSKOWSKA, zam. Mierzeszyn, ul. Wolności 5, ur. 26 września 1926, zm. 6 maja 2017, pogrzeb odbył się 9 maja 2017 w Mierzeszynie.

NABOŻEŃSTWA MAJOWE W MIERZESZYNIE 2017

Nabożeństwa majowe ku czci Najświętszej Maryi Panny sprawowane są w naszej parafii od poniedziałku do soboty bezpośrednio po Mszy świętej. Spotykamy się także w poszczególnych wioskach przy naszych pięknych kapliczkach na modlitwie ku czci Matki Bożej.

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY na czerwiec 2017

Intencja ogólna: Aby odpowiedzialni za narody zdecydowanie dokładali starań, by położyć kres handlowi bronią, który jest przyczyną wielu niewinnych ofiar.

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA ODNOWIENIE WNĘTRZA KOŚCIOŁA ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

564. Rodzina Ewy Dawidowskiej, Zaskoczyn
565. Beata i Andrzej Walczyna, Zaskoczyn
566. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
567. Zofia i Jan Pietralscy, Warcz
568. Janina Rywacka, Domachowo
569. Helena Stosio, Domachowo
570. Barbara i Mieczysław Turscy, Błotnia
571. Waltraut Jaszewska Schwetfeger, Mierzeszyn
572. Marianna i Zygmunt Koprowicz, Olszanka
573. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
574. Eryka Żurek, Domachowo
575. Marcin Łada, Mierzeszyn
576. Barbara i Henryk Hinz, Olszanka
577. Teresa i Józef Bąk, Błotnia
578. Krystyna Kucmann, Olszanka
579. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
580. Ewa i Jacek Szuba, Mierzeszyn
581. Małgorzata i Ireneusz Bruś, Rumia Janowo
582. Jadwiga i Paweł Schützmann, Graniczna Wieś

AKT POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA W POLSCE NIEPOKALANEMU SERCU MARYI - 2017

O Święta i Niepokalana Dziewico!

Jakimi pochwałami zdołamy wysławić Ciebie, która zamknęłaś w swym łonie Tego, którego niebiosy ogarnąć nie mogą. Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona.

Oto mija już sto lat od Twojego objawienia się trojgu dzieciom w Fatimie, gdzie prosiłaś o modlitwę i pokutę za grzeszników oraz o nawrócenie. Dzisiaj stajemy przed Tobą my, polscy biskupi, duchowieństwo, osoby życia konsekrowanego, wierni świeccy i zwracamy się do Twego Niepokalanego Serca, postanawiając rzetelnie odpowiedzieć na Twoją prośbę.

Pragniemy, z Bożą pomocą – na różnych płaszczyznach naszego życia i pracy – stanowić jeden, nawracający się nieustannie Lud Boży, w którym nie ma nienawiści, przemocy i wyzysku. Pragniemy żyć w łasce uświęcającej, aby nasz Kościół stał się prawdziwym Domem Bożym i Bramą Nieba.

Wszyscy: Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Matko Świętej Rodziny z Nazaretu, bądź opiekunką polskich rodzin. Chcemy uczynić wszystko co niezbędne, by bronić godności kobiety i wspomagać małżonków w wiernym wytrwaniu w świętym związku sakramentalnym. Zobowiązujemy się bronić związku małżeńskiego ustanowionego przez Boga i nie dawać posłuchu podszeptom złego ducha, zachęającego nas do nadużywania wolności i do realizowania źle rozumianej tolerancji.

Chcemy, aby wszyscy małżonkowie objawiali swoim życiem Bożą miłość, a dzieci i młodzież nie utraciły wiary i nie zostały dotknięte zepsuciem moralnym.

Wszyscy: Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Maryjo, Przybytku Ducha Świętego, Ty chroniłaś poczęte życie Jezusa a teraz uczysz nas, jak troszczyć się o dzieci nienarodzone. Chcemy dar życia uważać za największą łaskę od Boga i za najcenniejszy skarb. Postanawiamy stać na straży poczętego życia, aby każdy człowiek mógł wzrastać w pokoju i bezpieczeństwie we własnej rodzinie.

Wszyscy: Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Rodzicielko Założyciela Kościoła, my polscy biskupi – w naszej pasterskiej posłudze – będziemy dążyli do tego, by wzrastało i umacniało się Mistyczne Ciało Chrystusa, by duchowieństwo dochowywało wierność Bogu, Krzyżowi świętemu i Ewangelii, a osoby życia konsekrowanego realizowały swój zakonny charyzmat i były dla świata czytelnym znakiem obecności Twojego Syna.

Wszyscy: Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Nasza Matko i Królowo, pragniemy – poprzez autentycznie chrześcijański styl życia – przyczyniać się do powrotu tych, którzy odeszli z Owczarni Chrystusa, aby odnaleźli na nowo Twojego Syna i zrozumieli, że tylko On jest „Drogą i Prawdą i Życiem” (J 14, 6).

Wszyscy: Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Przyrzekamy uczynić wszystko, aby w naszym życiu osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym realizowała się nie nasza własna wola, ale wola Twojego Syna.

Poświęcając się Twemu Niepokalanemu Sercu, pragniemy jak najściślej zjednoczyć się z Tobą, Najświętsza Dziewico, oddając się Chrystusowi – jednemu Zbawicielowi, który żyje i króluje na wieki wieków.

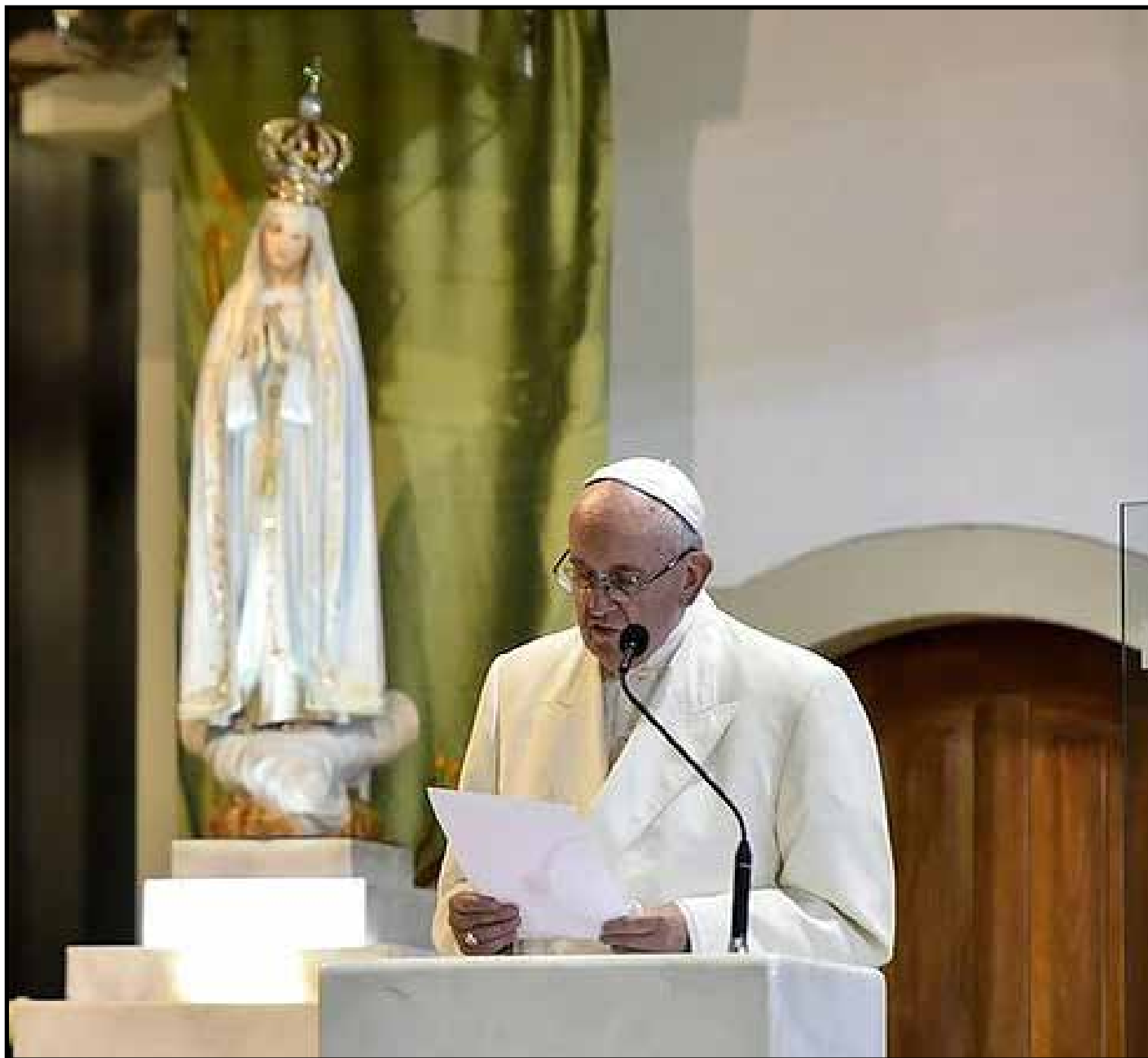
Wszyscy: Amen.

OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK W KAPLICY OBJAWIEŃ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY W FATIMIE

12 maja 2017 roku

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszcze Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.